

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ การจัดการเรียนร่วมสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน

ผู้เขียน

นางรัชฎ์กษณ์ มุกดาภิรมย์

ปริญญา

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (ประถมศึกษา)

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

รองศาสตราจารย์วิณา วโรตมะวิชญ ประธานกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประสิทธิ์ ม้าลำพอง กรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการจัดการเรียนร่วมและความต้องการจัดการเรียนร่วมสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนจำนวน 5 คน ครูประจำชั้นจำนวน 7 คน นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินจำนวน 7 คน และนักเรียนปกติที่เรียนร่วมกับนักเรียนที่บกพร่องทางการได้ยิน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 97 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย แบบสอบถาม แบบบันทึกข้อมูล ประวัตินักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน แบบสัมภาษณ์ แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย นำเสนอโดยใช้ตารางประกอบคำบรรยาย และการพรรณนาวิเคราะห์ ซึ่งสรุปผลได้ ดังนี้

1. ในการจัดการเรียนร่วมสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินนั้น โรงเรียนมีความพร้อมด้านนโยบาย อาคารสถานที่ แต่มีปัญหาในด้านบุคลากร สื่อการสอน งบประมาณ และการนิเทศติดตามผล

ด้านการจัดการเรียนการสอน การจัดหลักสูตรสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ส่วนใหญ่ใช้หลักสูตรเดียวกับนักเรียนปกติ โรงเรียนทั้งหมดมีการจัดรูปแบบการเรียนร่วมในชั้นปกติเต็มเวลา การใช้สื่อการสอนพบว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีการใช้สื่อการสอนช่วยสอนในระดับที่น้อย และได้รับจากหน่วยงานต้นสังกัดในระดับน้อยที่สุด การวัดผลประเมินผลมีการแยกการประเมินผลนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินกับนักเรียนปกติ และนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินส่วนใหญ่ได้รับการสอนซ่อมเสริม

หลังเลิกเรียนและให้เป็นการบ้าน ส่วนการร่วมกิจกรรมนั้นครูให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มกับเพื่อนปกติ โดยไม่มีการแบ่งแยก และนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินจะช่วยเหลืองานกลุ่ม เช่น วาดภาพ ระบายสี ในด้านการสื่อสารกับเพื่อน และครูนักเรียนจะใช้ทั้งภาษาพูด ภาษามือ ท่าทาง และการอ่านริมฝีปาก

2. ความต้องการในการจัดการเรียนร่วมนั้น พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำชั้นต้องการบุคลากรเฉพาะด้านการศึกษาพิเศษและจัดให้มีการอบรมบุคลากรเกี่ยวกับการสื่อสารภาษามือ การดูแลนักเรียนที่บกพร่องทางการได้ยิน อุปกรณ์หูฟังที่ใช้ได้ดีกับตัวนักเรียนรวมถึงงบประมาณเพื่อใช้สร้างนวัตกรรม สื่อการสอนที่จะช่วยฝึกเด็กให้เรียนรู้ได้มากขึ้นรวมทั้งการนิเทศติดตามผลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาอย่างสม่ำเสมอเพื่อคอย ดูแลและให้คำแนะนำ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

Independent Study Title	Inclusive Learning Provision for Hearing Impaired Students in Schools Attached to the Office of Pa Sang District Primary Education, Lamphun Province	
Author	Mrs. Thanyaluck Mokdapirom	
Degree	Master of Education (Elementary Education)	
Independent Study Advisory Committee	Assoc. Prof. Weena Warotamawit	Chairperson
	Asst. Prof. Prasit Malumpong	Member

Abstract

The purposes of this study were to investigate inclusive learning provision for and educational organization needs of hearing impaired students in schools attached to the Office of Pa Sang District Primary Education Lamphun Province.

The population studied included 5 school administrators, 7 classroom teachers, 7 hearing impaired students, and the sample of 97 regular students studying with those hearing impaired students. The instruments used in gathering the data included the questionnaire, the records of students with hearing impairment, an interview and a behavior observation forms for the students with hearing impairment. The data collected were then analyzed by using frequency, percentage, and means and were presented through tables with description.

The findings were as follows :

1. Regarding inclusive learning provision for students with hearing impairment, the schools involved were well-prepared in policies and buildings, but encountered some problems in personnel, teaching materials, budgets as well as supervisions and follow-up evaluations.

As aspect for teaching and learning organization, the curriculum activities assigned for the students with impairment were almost the same as for regular students. All schools involved applied full time inclusive provision in regular classrooms. As for the teaching materials, students with hearing impairment were less provided with teaching aids, and least

provided from their own organizations. In measurement and evaluation, the students with impairment were separated from regular students; most of them were provided with remedial teachings after school and given homework. As for activities' participation, they were allowed to join in the regular students' groups without separation; they would do the work such as drawing and painting. They communicated with their regular students through both speaking and using sign language, gestures, and lip reading.

2. As aspect for the educational needs of inclusive provision, the principals and classroom teachers needed specialized personnel in special education, workshops and training for school personnel in sign language, taking care of hearing impaired students, better hearing aids equipment, and budget for creating innovation, good teaching aids to help better learning as well as regular supervision and follow-up evaluation from related organizations to help monitor and provide guidance and suggestions.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved